

'Cristo gros' a l'Església

L'escàndol del perdó papal als integristes seguidors de Marcel Lefebvre posa en dubte l'actitud benevolent de la cúpula vaticana vers els ultracatólics. Enmig de la crisi, el secretari d'Estat de la Santa Seu ha visitat Madrid, mentre a Catalunya l'extrema dreta eclesial intenta marcar l'agenda al cardenal Martínez Sistach, exigint-li que faci una 'purga' a canvi de deixar d'atacar-lo

Text: Pep Martí

La visita del secretari d'Estat del Vaticà, Tarcisio Bertone, ha desfermat tota mena d'especulacions sobre la situació en què queda l'ala més *ultra* de l'Església espanyola i el seu braç mediàtic, la COPE. Alhora, la visita té lloc en un moment molt especial per a l'Església, que pot tenir conseqüències a l'Estat espanyol i a Catalunya. El món catòlic viu una crisi greu. Aquest cop, no hi ha excuses. L'atac ve del mateix pontífex. Benet XVI ha fet una nova concessió a la dreta, de les moltes que pateix l'Església des de l'arribada de Joan Pau II. Ho ha fet aixecant l'excomunió a quatre bisbes seguidors de l'*ultra* Marcel Lefebvre. Però aquesta patinada li està sortint cara. Davant de les protestes, frenarà el ritme o anul·larà la *desexcomunió* al més impresentable dels quatre bisbes, Richard Williamson. Però, el descrèdit, ja el té garantit.

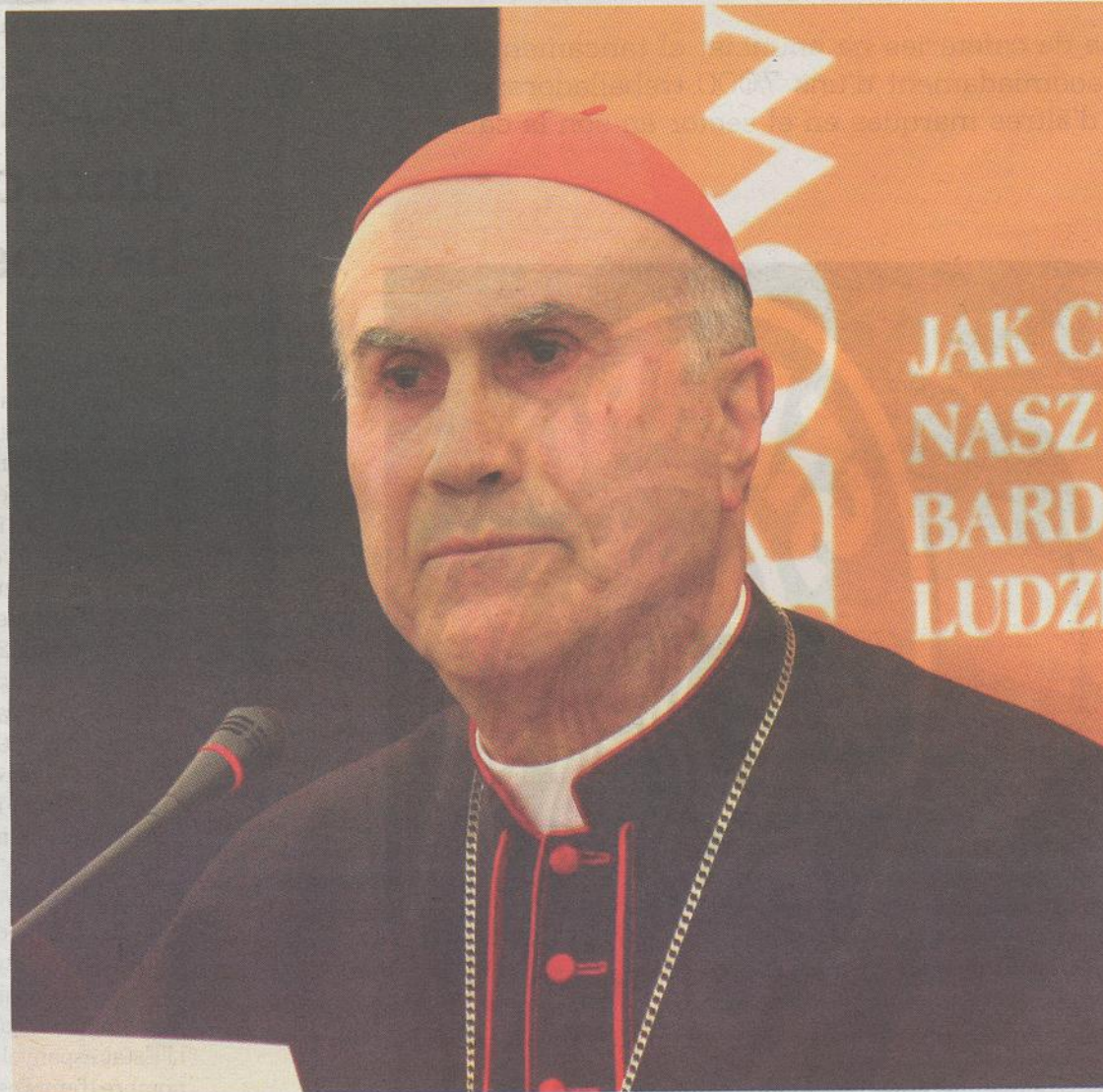
Mentrestant, l'episcopat català calla (vegeu peça), i l'espanyol, encara més. A Catalunya, actuen diversos grups integristes i tradicionalistes. Són minoritaris, però disposen del suport d'un grup nodrit de bisbes, gràcies a l'impuls que han rebut de la cúpula vaticana. La polèmica actual ha col·locat els *nostres* tradicionalistes a la defensiva. Tot i el seu caràcter impresentable, fins ara la cúpula catòlica catalana ha *mimat*, una mica a la força, aquests grups.

La Fraternitat de Sant Pius X, l'organització fundada pel desaparegut Lefebvre, disposa d'un grupet organitzat que es reuneix en una capella del carrer Tenor Massini de Barcelona. Són pocs i responen a l'autoritat d'una delegació de la Fraternitat establerta a Madrid. En els territoris de parla catalana, hi ha dos grups lefebvrians més: l'un a València i l'altre a Palma de Mallorca.

El gros del tradicionalisme català està dins de la disciplina de l'Església i té el seu òrgan en el web *Germinans germinabit*.

LA CIMERA ULTRACATÒLICA

Fa alguns mesos, hi va haver una trobada divertida entre els animadors del grup Germinans, que no deixa dormir l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, i alguns amics ideològics seus. Un

Tarcisio Bertone, un conservador a qui no li agraden els esgarips dels bisbes espanyols.

Els integristes catalans estan en contacte amb 'Religión en libertad', un portal de Federico Jiménez Losantos

dels presents ha explicat a EL TRIANGLE que hi havia un gran interès en sectors de l'extrema dreta catòlica propera al cardenal Antonio María Rouco a establir-li algun tipus de contacte. El cert és que la *cimera*, en un restaurant de Barcelona, va reunir una quinzena de persones. De fora de Germinans hi havia Francisco José Fernández de la Cigoña, autor d'un bloc ultraconservador i molt proper al cardenal arquebisbe de Madrid, i Luis Pérez Bustamante, director de *Religión en libertad*, el portal de *Libertad Digital*, de Federico Jiménez Losantos.

Sembla que tant Fernández de la Cigoña com Pérez Bustamante van quedar sorpresos per la presència de sacerdots joves i ac-

AQUI, SILENCI

■ Entre el 2 i el 4 de febrer va tenir lloc la 189a reunió dels bisbes la Conferència Episcopal Tarraconense. Van tractar de diversos temes, però va ser clamorós el seu silenci sobre el gran tema. Ni un sol mot sobre la penúltima espifiada de Joseph Ratzinger. Mentre la gran majoria dels episcopats catòlics han dit la seva sobre el polèmic perdó papal als seguidors de Marcel Lefebvre, aquí, tots muts. Com si això no anés per ells. A Europa, fins i tot els més ratzingerians han hagut de sortir a criticar la Santa Seu, com el cardenal de Viena, Christian Schönborn, o el de Lió, Philippe Barbarin, temorosos que el Papa alemany els fumi la paradeta per terra.

Sistach ha volgut pactar amb Germinans, però aquests li han demanat el 'cap' de tres dels seus col·laboradors

tius a Germinans. En tot cas, els uns i els altres actuen de manera coordinada.

Segons hem pogut saber, la preocupació del cardenal Martínez Sistach amb Germinans ha fet que hagi intentat en diverses ocasions establir-hi algun contacte i mirar d'arribar a un acord. Hi ha hagut alguns intents d'acostar posicions entre Martínez Sistach i els de Germinans, que no paren d'atonyinar l'arquebisbe des del seu sardònic web. S'han buscat mitjancers de pes per a aquesta tasca. Un va ser el desaparegut bisbe Joan Carretera, qui sempre va mantenir un cert pont de comunicació amb els sectors tradicionalistes. Carretera, paradoxalment, era un dels

pocs prelats que no pertanyien al *búnquer* que eren ben tractats a Germinans. Després hi ha hagut un intent d'aproximació que passava pel bisbe de Jaca, Jesús Sanz, molt proper a Rouco.

GERMINANS DEMANA CAPS

Sembla que, en un moment donat, des de Germinans es va elevar al cardenal arquebisbe de Barcelona que el preu per donar un gir en la política d'atacs a la seva línia pastoral passava per una purga de la cúria diocesana.

Els *ultras* exigeixen el cessament de tres homes del cardenal: Josep Maria Turull, rector del Seminari; Manuel Claret, delegat episcopal de la família, i Antoni Roman, delegat de Joventut. Davant aquestes exigències, els contactes s'han trencat.

Turull és una de les *bèsties negres* dels integristes, com EL TRIANGLE ha explicat. De Manuel Claret molesta, i molt, que hagi criticat l'encíclica *Humanae Vitae*, de Pau VI, la que prohibeix els anticonceptius.

Les exigències de Germinans mostren la força amb la qual van, però ara caldrà veure si els últims esdeveniments a Roma debiliten el sector tradicionalista i si això té els seus efectes en el si de l'Església catalana.

L'ENIGMA BERTONE

S'ha especulat força amb el rerefons de la visita del secretari d'Estat del Vaticà, Tarcisio Bertone, a l'Estat espanyol. Cada facció en lluita intenta escombrar cap a casa. L'únic cert és que aquest cardenal salesià, profundament conservador i que a la vegada s'ha mostrat en alguns casos més flexible del que els seus crítics temien, està fins al capdamunt dels missatges de la COPE.

El fet paradoxal és que l'equip curial vaticà està dominat pel sector més conservador de l'Església. Bertone els representa, però el secretari d'Estat del Vaticà se sent molt incòmode amb l'actitud de Rouco, que està més a la dreta. Les consignes de Ratzinger són de defensa estricta dels dogmes del catolicisme, però també d'evitar tota implicació en els debats polítics. Aquí es xoquen les línies de Bertone i de Rouco, amb uns resultats del tot incerts. ©